



VINN ÅRSKORT

Ny fråga idag i MSOs vartävling på www.mso.se
Läs vidare under webbradiofliken och under "Press/Aktuellt".
VAR MED OCH TÄVLA!
PS. Tröstpriser delas också ut



Boka biljetter till Nalle i rymden Lördag 10 april kl 12, 14 & 16

Nallefamiljen är pionjärer och har beställt en rymdsemester. Färdledare blir Anders "så funkare det" Johansson



Foto: My Gillberg/MSO

Ännu en kull har vuxit upp i Malmö Konserthus och en ny generation barn har chansen att möta den stora musiken genom Nalle och hans 100 musikaliska kompisar i Malmö SymfoniOrkester ledda av dirigent P-O Johansson.

Ta med ungar och gosdjur och kom!

**Biljettkassan 040-34 35 00/
Köp direkt på mso.se**



Nalle & P-O

Foto: Klas Andersson

**Malmö (27-manna) UnderhållningsOrkester
under ledning av Magnus Johnsson**

**Konsert i Landstingssalen
Malmö Rådhus, Stortorget
söndag den 28 mars kl 15.00**

**Favoritpotpurri: marsch, mazurka,
Glada änkan, South Pacific m m
Örongodis helt enkelt!**

MALMÖ SYMFONIORKESTER

MALMÖ KONSERTHUS
TORS DAG 25 MARS 2010 KL 19,30

Kom, hör min vackra visa

RAINER HONECK dirigent
MALMÖ SYMFONIORKESTER
ANGELA HEWITT piano
Håkan Rudner, konsertmästare

DAG WIRÉN (f 1905-1986)
Serenad för stråkorkester op 11 / 15 min
Preludium: Allegro molto
Andante espressivo
Scherzo: Allegro vivace
Marcia: Tempo di marcia, molto ritmico

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)
Pianononsert nr 27 B-dur K595 / 32 min
Allegro
Larghetto
Allegro

PAUS

FRANZ SCHUBERT (1797-1828)
Symfoni nr 3 D-dur D200 / 26 min
Adagio maestoso - Allegro con brio
Allegretto
Menuetto vivace
Presto vivace



RAINER HONECK dirigent



Foto: af Malmöborg

Rainer Honeck är född i Nenzing, Österrike, och började spela violinen vid sju års ålder. Han vann första pris i Jeunesse Musicale-tävlingen i Wien 1977, vilket gav honom ett studiestipendium från Dr Karl Böhm-stiftelsen. År 1981 började Rainer Honeck spela både i Statsoperans orkester och i filharmonin i Wien. Tre år senare avancerade han till konsertmästartjänsten vid operan och sedan 1992 är han konsertmästare i Wienerfilharmonikerna. Sedan dess har han bl a hunnit med ett antal av de populära Nyårskonserterna som årligen TV-sänds världen över från Musikverein i Wien. Honeck är dessutom välrenommerad som solist och framträder främst i hemlandet, men också runt om i Europa, bl a på Promskonserter i Royal Albert Hall, London samt i USA och Japan. Honeck har spelat in Dvoráks och Mendelssohns violinkonserter tillsammans med Pragfilharmoni-

nikerna för skivmärket Pony Canyon. Han är även en aktiv kammarmusiker som ledare för Wiens stråksolisterna sedan 1982 och som primarie för Wienensemblen sedan 2000, med vilka han gjort ett stort antal radio-, TV- och CD-inspelningar.

Den senaste utmaningen för honom har varit att dela med sig av sina många års orkestererfarenheter i rollen som dirigent eller som Stehgeiger (kombinerad violinist och dirigent, ett av de ursprungliga sätten att leda orkestern med stråken som taktpinne). Rainer Honeck ville experimentera med denna gamla metod och har vunnit stort gehör för den hos både musiker och publik bl a i Österrike, Italien och Japan. Malmö SymfoniOrkester återvänder han till regelbundet både som dirigent och Stehgeiger.

ANGELA HEWITT piano



Foto: Eric Richmond

Den kanadensiska pianisten Angela Hewitt har karakteriserats som fenomenal, magnetisk och hypnotiserande. "Du sitter som förhäxad... eller snarare du svävar" när hon vidrör tangenterna. Det menade i varje fall Sunday Times recensent efter en konsert i England. Hon har ägnat många år åt att spela in praktiskt taget samtliga klaververk av J S Bach. De finns samlade på inte mindre än 18 CD-skivor och har kallats "one of the record glories of our age". Hewitt är den första artist som genomfört denna prestation och hyllas nu som en av de främsta Bach-pianisterna i vår tid. Hon har också spelat in musik av bl a Enrique Granados, Beethoven, Schumann, Messiaen, Ravel och samtliga nocturner och impromptun av Chopin. Inte för inte har flera av inspelningarna blivit både prisbelönade och kritikerrosade. Angela Hewitt framträder över hela världen. Repertoaren sträcker sig från den lyriska och poetiska kompositören Francois Couperin till nutida musik. Intresset för barockens Couperin väcktes i barndomen, då fadern var katedralorganist i

Ottawa hemma i Kanada och undervisade sina elever i Couperins rikt ornamenterade verk. Angela utsågs till Gramophone Artist of the Year 2006 och vann lyssnartävlingen i BBC 3 (Royal Philharmonic Society Awards) 2003. Angela Hewitt har dessutom tilldelats en OBE (Order of the British Empire) 2006 och en Officer of the Order of Canada 2000.

Sedan 2005 anordnar Hewitt den egna musikfestivalen Trasimeno Music Festival. En dröm hon kunnat förverkliga sedan hon byggt hus i det natursköna Umbrien i mellersta Italien. Hon vill dela med sig av skönheten och stillheten där och samtidigt ge unga talangfulla artister tillfälle att göra sig bemärkta. För sin lyckade insats blev hon belönad med priset Umbria del cuore för att ha bidragit till att bredda kulturlivet. Angela Hewitt är bosatt i London sedan 1985 och har därutöver hem både i Kanada och alltså även i Italien.



DAG WIRÉN

Serenad för stråkorkester

Dag Wirén hör till den generation som brukar kallas trettioalister, helt enkelt därför att det var på 1930-talet han slog igenom. Det här var också den tid då tonsättarna gärna komponerade i neoklassisk stil, vilket betyder att de sneglade på hur klassiker som Haydn och Mozart komponerat. Till Wiréns allra mest älskade och mest spelade verk hör den Serenad för stråkorkester som uruppfördes av Stockholms Kammarorkester ledd av Tobias Wilhelm under en promenadkonsert på Nationalmuseum den 28 oktober 1937. Då hade Wirén en tid studerat i Paris och låtit sig inspireras av tonsättargruppen Les Six diverterande musik. Dit hör tonsättare som Honegger och Poulenc. Han hade också formulerat sitt artistiska credo: "jag tror på Gud, Mozart och Carl Nielsen". Serenaden har en genomskinlig och enkel struktur, den är raffinerad och spontan. Den marsch som utgör finalen var under många år signatur till BBC:s mycket uppmärksammade kulturprogram Monitor. Musiken är vitsig och parodierar militärmarschens trumvirvlar, av tillkomståret kan man lätt förstå att det är den tyska militärmusiken han velat förlöjliga. Alla fyra satserna har en stilistiskt perfekt balans och en nästan genomskinlig och enkel struktur. Huvudintrycket av Serenaden blir rytmiskt och optimistiskt, men i den andra satsen möter vi också en mer nationellt nordisk och mörk ton.

© Stig Jacobsson



WOLFGANG AMADEUS MOZART

Pianokonsert nr 27



Få tonsättare har skrivit lika många pianokonsert som Mozart och han skrev dem i de flesta fall för att själv framföra dem som solist. Mot slutet av sitt liv inträffade emellertid en klar förändring i inriktningen av hans produktion. Nytankandet drabbade både pianokonserterna och symfonierna, de båda viktigaste genrerna i hans kompositionsgärning. Juni-augusti 1788 komponerade han de tre sista, överväldigande symfonierna (nr 39-41) och i februari samma år hade han komponerat Pianokonsert nr 26. Han skulle vara verksam ytterligare tre år, år då han mestadels komponerade konsertarior, kontradanser, menuetter och ett fåtal betydelsefulla kammarmusikverk, däribland Klarinettkvintetten. De viktigaste bidragen blev operorna Trollflöjten och Titus, Klarinettkonserten och ett ofullbordat Requiem. Sannolikt hade Mozart redan i anslutning till Pianokonsert nr 26 börjat skissa på ytterligare en pianokonsert, men av någon anledning lagt den åt sidan. Först under nyåret 1791 tog han

upp detta arbete på nytt, för att därmed fullborda sin sista pianokonsert (nr 27).

Det är ett isolerat verk, både i tiden och därför att innehållet skiljer sig så väsentligt från alla hans andra pianokonsert. Tidigare hade Mozart ofta skrivit sina pianokonsert för att presentera dem vid egna 'akademier', det vill säga konserter där han med hopskrapade musiker spelade ett omfattande program med egen musik. Men den här gången var det klarinettisten Joseph Bähr som den 5 januari 1791 skulle hålla en liknande 'akademi' och Mozart bidrog då med den nya konserten till ett mer varierat program. Mozart hade nu också kommit in i ett 'ålderdomsstadium', om man nu kan säga så om en 35-årig tonsättare. I alla händelser finns här samma avklarade mognad och avsaknad av yttlig elegans som brukar utmärka en gammal och erfaren mästare. Första satsen saknar dramatiska effekter och bygger inte upp någon konflikt mellan solist och orkester. I andra satsen berättar solisten snarast om sin ensamhet och orkestern lyssnar uppmärksamt och instämmer. Finalen är visserligen ett rondo, men kanske snarare ett fjärran minne av de gamla eggande jaktrondon som tidigare fick avsluta hans pianokonsert. Kort sagt: detta är Mozarts märkligaste och personligaste pianokonsert. Man har i samband med den ofta använt ord som avsked och aftonljus. Tio dagar efter konsertens fullbordning daterade Mozart en sång som bygger på finalens rondotema. Titeln på sången är Sehnsucht nach dem Frühlinge (Längtan efter våren). Anade han att våren 1791 skulle bli hans sista?

© Stig Jacobsson



FRANZ SCHUBERT Symfoni nr 3

Franz Schubert var bara sexton år när han skrev sin första symfoni och därefter skulle han under en tid skriva en ny symfoni varje år. Den tredje symfonin är alltså ett verk av en artonåring. För att vara skrivna av en så ung tonsättare är dessa tidiga symfonier mycket imponerande, även om förebilderna (Mozarts Essdursymfoni nr 39 och tidiga Beethoven-symfonier) är tydliga. Även den tredje symfonin står under stilistiskt inflytande från Wienklassikerna; det är en ljus, livsbejakande och ungdomlig musik. Naturligtvis flödar den tredje symfonin över av ljuvliga melodier. Sköna och långspunna slingor är självklara hos Schubert. Men det verkar som om han i det här verket mera intresserat sig för klangproblemen, inte minst spänningarna mellan träblåsare och stråkar. Problemen tynger däremot inte alls musiken, tvärtom var tonsättaren starkt inspirerad och skrev huvuddelen av sin symfoni under loppet av åtta korta dagar.

Symfonin inleds med ett långsamt och högtidligt Adagio med stigande skalor och en allmänt förväntansfull atmosfär, innan den egentliga satsen inleds med en soloklarinett. Även flöjterna och oboerna får bära viktiga tematiska budskap

och i genomföringsdelen utvecklas en intressant dialog mellan olika träblåsare. Andra satsen bjuder på delikat poesi i typisk Schubertanda och i Menuetten kontrasterar synkopeffekter mot en pastoral stämning. Menuettens mellandel är en ländlerliknande historia där oboen och fagotten står i centrum. Ett glatt Presto i rondoform avslutar symfonin som ett perpetuum mobile i tarantellarytm.

© Stig Jacobsson



Foto: Mår Gillberg/MSO



MSO-repetition med Maestro Honeck inför aftonens konsert

